

Valgkreds (Mortensen) og dels af det ærede Medlem fra Slagelse (Lange). Med Hensyn til Spørgsmaalet om Andragendet fra forhenværende Landpostbud C. P. Sørensen af Randers om Forhøjelse af den ham bevilgede aarlige Understøttelse skal jeg udtale, at ogsaa han er bleven behandlet efter Pensionslovens Regler. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen), der anbefalede, at dette Andragende henvistes til Indenrigsministeren, udtalte som Undskyldning for Udvalget, at det ærede Udvalg har saa mange Sager, at det kan hænde, man gaar let over en enkelt uden at gøre den til Genstand for indgaaende Undersøgelse. Det ærede Medlem maa adressere denne Bebrejdelse til Udvalget og dets Ordfører. (Afbrydelse af *Mortensen*). Ja, det er jo en Bebrejdelse mod Udvalget, at det ikke grundigt undersøger enhver Sag, der henvises til det. Jeg for mit personlige Vedkommende kan ikke modtage dette Andragende, hvor beklageligt det end er, at den vedkommende har forladt sin Stilling, men det er jo efter hans egen fri Villie. (*Mortensen*: Det er efter Opfordring). Ja, det kan jeg ikke staa inde for, jeg ved ikke, om det forholder sig rigtigt, men selv om det forholder sig rigtigt, at den vedkommende Postmester, eller hvem der har optraadt i hans Sted, har raadet ham dertil, er Forholdet jo det, at han har valgt at træde ud af den Stilling, han indtog som Postbud, og gaa over i en anden Stilling. Retligt har han derfor kun Krav efter den nuværende Pensionslovs Regler, og han kan ikke med juridisk Ret ræsonnere som saa — og det var jo ogsaa det ærede Medlem inde paa —, at var jeg blot bleven i min gamle Stilling, vilde jeg efter de Love, som nu gælde, have haft Ret til en større Pension. Jeg maa derfor beklage, at jeg ikke ser mig i Stand til at modtage den Henstilling, som det ærede Medlem foreslaar.

Med Hensyn til den Henstilling, der er motiveret af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), og som findes i Betænkningen under Nr. 103, angaaende et Andragende fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse om et Tilskud til, at Foreningen kan blive repræsenteret ved en Kongres i London 1909, skal jeg gøre opmærksom paa, at der ikke fra Indenrigsministeriet er indgaaet noget Svar paa det nævnte Andragende, og som Følge deraf har Udvalget heller ikke gjort nogen Indstilling, men har fulgt den gamle Praksis, at naar der ikke foreligger et Afslag fra

Ministeren, vil man ikke tage Sagen op. Jeg for mit personlige Vedkommende har ikke fundet, at der er tilstrækkelig Anledning til at bevilge Midler til en saadan Kongres som den i London 1909, og nu er det jo for sent at faa en Bevilling optagen paa Finansloven dertil, om jeg i saa Henseende skulde forandre mit Synspunkt. Det forekommer mig i det hele taget, at der er en alt for overdreven Lyst til at deltage i alle mulige Kongresser, og dersom Lovgivningsmagten og Administrationen skulde tage Hensyn til alle de mange Ønsker om at sende delegerede, saa til en Kongres i England, saa til en Kongres i Amerika og saa til en i Tyskland osv., vilde det blive for meget af det gode. Jeg har derfor ment, at man burde holde noget igen, og hvor megen Sympati jeg end har for Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, tror jeg ikke, det er nogen absolut Nødvendighed, at Staten træder til for at deltage i Udgifterne til en saadan Kongres, og jeg beklager derfor, at jeg ikke kan modtage Henstillingen.

Mortensen: Jeg beklager i høj Grad den højtærede Ministers Svar paa den Henstilling, jeg har rettet til ham, idet jeg straks vil gøre gældende, at jeg ikke har villet rette det som nogen Bebrejdelse mod Udvalget, at man efter min Mening er kommen til at glide lidt let hen over denne Sag. Men jeg kan ikke tro andet, end at det er Tilfældet, thi ellers er jeg sikker paa, at Udvalget havde taget en anden Stilling dertil. Jeg gør opmærksom paa, at fordi Manden har skiftet Livsstilling — hvilket han jo har gjort ifølge Opfordring af sin Chef, det er en Kendsgerning —, er han ikke fratruddet Postvæsenet. Han er bleven ved at arbejde under den samme Administration, og under den har han arbejdet i 28 Aar, og nu bliver han overflødig, og saa affærdiger man den 60-aarige Mand med en aarlig Understøttelse af 84 Kr.! Selv om han ikke har nogen juridisk Ret, hvad jeg fuldt ud erkender, synes jeg virkelig, at han har en moralsk Ret, som man ikke kan se bort fra, og det gør mig i høj Grad ondt, at denne Mand, som er saa godt anbefalet, som han er af Postmesteren, der erkender, at han altid har været en yderst pligtopfyldende og paapasselig Mand i sin Tjeneste, nu affærdiges med en aarlig Understøttelse paa 84 Kr., medens han, hvis han var bleven ved som Landpostbud, hvad han altsaa er bleven opfordret til ikke at gøre, havde faaet en Pension paa 400 Kr. Jeg beklager